

Uchwała nr ...^{HH}...../2020

Rady Naukowej Instytutu Językoznawstwa Uniwersytetu Śląskiego

z dnia 30 czerwca 2020 roku

o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych

w dyscyplinie językoznawstwo

dr Barbarze Mitrendze

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm.) w związku z art. 179 ust. 1 i 3 pkt. 2 b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1669 z późn. zm.) Rada Naukowa Instytutu uchwała, co następuje:

§1

nadać dr Barbarze Mitrendze stopień naukowy

doktora habilitowanego nauk humanistycznych

w dyscyplinie językoznawstwo

UZASADNIENIE

Powyższą uchwałą Rada Naukowa Instytutu podjęła po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego, w szczególności zaś z recenzjami i opiniami członków Komisji habilitacyjnej, którzy pozytywnie ocenili dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny Habilitantki stwierdzając, że spełnia Ona warunki niezbędne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Dr Barbara Mitrenga jako główne osiągnięcie naukowe przedstawiła cykl publikacji nt. *Polskie intensyfikatory w ujęciu historycznym*, na który składają się: część monografii D. Bałabaniak i B. Mitrengi *Polskie intensyfikatory w ujęciu historycznym* zatytułowana *Wokół historii polskich intensyfikatorów*, 7 autorskich artykułów naukowych opublikowanych w latach 2014-2018 oraz 22 autorskie artykuły hasłowe zamieszczone w *Słowniku zapomnianych wyrażeń funkcyjnych* pod redakcją R. Pawelca.

Komisja jednoznacznie uznała, że przedstawione przez dr Barbarę Mitrengę publikacje składające się na osiągnięcie naukowe uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, mają – mimo podniesionych uwag krytycznych (m.in. nietrafny tytuł cyklu publikacyjnego, pewne niekonsekwencje terminologiczne) – charakter wskazanego w Ustawie znacznego wkładu w rozwój polskiego językoznawstwa, a Jej aktywność dydaktyczna, popularyzatorska i organizacyjna zasługują na miano istotnej.

Wszyscy Recenzenci, dokonując oceny złożonego z trzech części osiągnięcia naukowego, stwierdzili, że jest ono niezwykle spójne oraz ma dużą wartość dokumentacyjną, przez co w sposób znaczący poszerza wiedzę historyczno-językową. Według prof. W. Bryły szczególnie dużą wartość poznawczą posiadają teksty poświęcone procesowi dezintensyfikacji – mają one charakter pionierski, ponieważ Habilitantka jako pierwsza rozpoznaje zasób leksyki dezintensyfikacyjnej. Dr hab. M. Siuciak prof. UŚ wyraziła opinię, że dr Mitrenga uchodzi za wybitną znawczynię kształtowania się intensyfikatorów leksykalnych oraz ich stosowania w polszczyźnie. Natomiast prof. T. Mika zauważył, że nasza wiedza o dziejach intensyfikatorów leksykalnych bez dorobku Habilitantki byłaby znikoma. Członkowie Komisji z uznaniem wypowiedzieli się o prowadzonych

przez Habilitantkę analizach. Wysoko ocenili ich rozległość, rzetelność, kompletność, podkreślając, że B. Mitrenga pracowała na podstawie zróżnicowanego chronologicznie materiału badawczego. Przyznano ponadto, że dr B. Mitrenga doskonale radzi sobie tak z opisem materiału leksykalnego oraz formułowaniem wniosków badawczych, jak i ekscerpcją bazy materiałowej. Cenne jest to, że Habilitantka w swoich studiach opiera się nie tylko na materiale pozyskanym z dostępnych słowników historycznych, ale uzupełnia je korpusem i tekstem. Wszystko to sprawia, że prowadzone przez Habilitantkę analizy są wiarygodne, a wnioski z nich płynące mają duże znaczenie dla językoznawstwa historycznego. Komisja doceniła naukową wagę podjętej problematyki oraz walor poznawczy prac Habilitantki.

Pozytywnie oceniono także pozostałą aktywność naukową i zawodową Habilitantki w okresie po uzyskaniu stopnia doktora: pomnożenie dorobku naukowego, poszerzenie pola zainteresowań badawczych, aktywność konferencyjną, a także doświadczenie redaktorskie, umiejętność pracy zespołowej i duże predyspozycje dydaktyczne.

Doświadczenie dydaktyczne Habilitantka zdobyła prowadząc zróżnicowane tematycznie zajęcia (tak z językoznawstwa diachronicznego, jak i synchronicznego) oraz pełniąc funkcję promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim.

Również osiągnięcia w zakresie popularyzowania nauki spotkały się ze słowami aprobaty ze strony wszystkich Członków Komisji (m.in. współpraca z Uniwersytetem Trzeciego Wieku i Poradnią Językową UŚ).

Najwyżej jednak oceniono jej działalność organizacyjną w macierzystej uczelni. Habilitantka współuczestniczyła m.in. w pracach przygotowujących Kongres Historyków Języka i seminarium naukowe „Przestrzenie humanistyki cyfrowej – korpusy diachroniczne polszczyzny”. Podkreślono też, że B. Mitrenga jest pracownikiem wyróżniającym się ponad normę. Na pozytywną ocenę dorobku dr Mitrengi wpłynęła także jej przynależność do organizacji naukowych oraz wieloletnie redagowanie czasopisma „Linguarum silva”.

Przedstawiony do oceny dorobek dr Barbary Mitrengi pozwala widzieć w niej dojrzałą badaczkę, zdolną nie tylko do prowadzenia samodzielnych badań, ale i sprawowania opieki nad młodszą kadrą naukową.

Mając na uwadze jednoznacznie pozytywne wnioski recenzentów oraz wszystkie uwagi sformułowane i zaakcentowane w ocenie przedstawionego dorobku, kierując się pozytywną opinią komisji habilitacyjnej, Rada Naukowa Instytutu Językoznawstwa Uniwersytetu Śląskiego przyjęła ją za własną i postanowiła nadać dr Barbarze Mitrendze stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.

§2

Uchwała została podjęta w głosowaniu tajnym i zapadła bezwzględną większością oddanych głosów.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

D Y R E K T O R
Instytutu Językoznawstwa
Wydziału Humanistycznego

dr hab. Adam Wojtaśzek, prof. UŚ